

Jezus is het licht

De zon is nog niet op, het is nog schemerdonker buiten, maar Johannes is al wakker. Hij heeft zijn gezicht en zijn handen gewassen met water uit de put. Hij heeft een broodje gegeten en een beker melk gedronken. Hij is klaar om aan het werk te gaan. Johannes gaat iets heel bijzonders doen. Hij gaat een boek schrijven. Een boek over Jezus. Dat is nog niet zo makkelijk. Want wat moet hij allemaal opschrijven? Jezus heeft zoveel dingen gedaan. Hij heeft zoveel gezegd. Wat moeten de mensen nou echt weten? Waar moet hij beslist over schrijven? Johannes kijkt door het raam. In het oosten komt de zon op boven de akkers. Het wordt steeds lichter. De donkere schaduwen in huis verdwijnen. Je kunt steeds meer zien.

Hé, wacht eens even! Jezus heeft toch ook een keer verteld over licht? Johannes legt zijn papierrol op tafel. Hij pakt zijn pen. En dan begint hij snel te schrijven.

Er waren heel veel mensen en kinderen in Jeruzalem. Het Loofhuttenfeest was begonnen. Het Loofhuttenfeest was misschien wel het leukste feest van het jaar. In elk geval voor de kinderen. Want tijdens het Loofhuttenfeest maakte je een hut van takken en bladeren, en daar ging je dan 's nachts ook echt in slapen. Met z'n allen. Door het bladerdak heen kon je 's nachts zo naar de sterren en de maan kijken. 'Dit is leuk, hè!' zeiden de kinderen dan tegen elkaar. En dan vertelde hun vader of moeder een verhaal over vroeger. 'Onze overoverovergrootopa's en oma's woonden in Egypte,' zeiden ze. 'Daar moesten ze heel hard werken. En toen ze daar eindelijk weg mochten, moesten ze jarenlang door de woestijn lopen voordat ze hier waren. Toen woonden ze ook in zulke hutjes.

Dat was niet makkelijk. Maar God liet ze nooit in de steek. Hij was altijd bij ze. Dat konden de mensen elke nacht zien: elke nacht was er een wolk van licht boven de plek waar ze sliepen. Daar zorgde God voor. En als ze bang waren, hoefden ze alleen maar naar het licht te kijken, en dan wisten ze: God is bij ons. Hij beschermt ons.'

Jezus en zijn vrienden waren tijdens het Loofhuttenfeest ook in Jeruzalem, en ze sliepen 's nachts natuurlijk ook in een zelfgemaakte hut. Overdag gingen ze naar de tempel toe om met de mensen te praten.

Aan het eind van het feest zei Jezus tegen de grote mensen en de kinderen die om hem heen stonden: 'Ik wil jullie iets vertellen. Ik ben het licht voor de wereld. Luister naar Mij. Leef zoals ik jullie gezegd heb. Dan wordt je leven mooi en goed. Dan leef je niet meer in het donker. Dan hoor je bij het licht.'

Een paar mannen die veel van de boeken van Mozes wisten werden heel boos. Hoorden ze het goed? Zei Jezus nou dat Hij het licht was? Dat kon toch niet! Alleen God is het licht voor de wereld, dat wisten ze zeker. Dat stond in de oude boeken.

*'God helpt mij altijd,
Hij is als een licht in het donker.'*

Dat zei David, lang geleden. En zo was het. God is het licht. Niet Jezus. Dat dachten die mannen.

'Zegt U nou echt dat U het licht bent?' vroeg één van de mannen. 'Dat kunt U wel zeggen, maar hoe kunnen wij weten of dat waar is?'

'Het is echt waar,' zei Jezus. 'Ik ben het licht voor de wereld. Mijn Vader zegt ook dat dat zo is.' 'Waar is uw vader dan?' vroeg een andere man. 'We zien hem nergens.' Jezus zuchtte. Begrepen ze het dan echt niet? Begrepen ze niet dat God zijn Vader was?

'Jullie weten niet wie God echt is,' zei Hij. 'Anders zouden jullie wel begrijpen dat ik zijn Zoon ben. Ik kom bij hem vandaan en ik ga weer naar Hem toe. Als je naar Mij luistert, dan zul je er ook achter komen wie God is.'